

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Lovbudsudkastets § 4 med de dertil stillede Ændringsforslag.

De efter fattes under Forhandling Lovbuds-kastets 3 første Paragrafer med de dertil hørende Ændringsforslag, samt dets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling.

Ordføreren: Det Forslag, der er stillet under Nr. 1, gaaer ud paa en ganske ringe Forhøielse af det Beløb, der er paalagt Hartkornet. Det er væsentlig fremkommet i Udvalget, fordi man anfaae det for rigtigere at have en Sum, som ikke altfor tidlig gav en Brøf, naar man deelte Lønden i Skjæpper og Skjæppen igjen i Tjerdingar. 3 Rd. 24 §. er en Sum, som temmelig hurtig kommer til et Punkt, hvor Underafdelingerne blive Brøfkillig, hvorimod det med 3 Rd. 32 §. gaaer længere, uden at dette skeer. Det er et praktisk Hensyn, som saavel for Skattehæderne som især for Amtstjuerne har megen Betydning, og da man paa Grund af Loven om Hesteudbredning dog skal forhøie Beløbet af Skatten for Landkommunerne, antager jeg, at Thinget ikke vil have Noget imod at lægge denne Ubethydighed til, hvad der er foreslaaet udredet af hver Lønde Hartkorn. — Det andet Forslag, der er stillet af tre Medlemmer af Udvalget, gaaer ud paa, at der ikke skulde gives nogen Fritagelse for Hartkornet, selv om dette var nok saa lille. Dette er et Punkt, som er meget omtvistet, og som ogsaa, hvad jeg ved denne Sags første Behandling tillod mig at gjøre opmærksom paa, ved vore tidligere Krigsstatlove har været under vidtløftig Forhandling. Det har tidligere i Folkethinget ved Afstemning været godtgjort, at de Fleste vare enige i, at man burde give de ganske smaa Besiddere den Lempelse, her er Tale om, og det er fremkommet mig, at man skulde fastholde, hvad der saaledes tidligere er besluttet. — Det tredje Forslag angaaer et Punktum i § 1, hvor der staaer, at de „som i kortere eller længere Tid have været indkaldte til Militær-Tjeneste“, skulle for et vist mindre Maal Hartkorn være fritagne for Skatten. Udvalget har ikke kunnet

finde, at dette var en heldig Udtryksmaade, idet man, som bekjendt, kan blive indkaldt til Militærtjeneste for saa kort Tid, at det ikke bør have nogen Indflydelse i den omhandlede Retning. Der kan f. Ex. være dem, som have været indkaldte, have været ganske kort Tid i Tjenesten, da have stillet for sig og ere komne tilbage igjen; disse vilde det saaledes ikke være rigtigt at fritage for Skat. Derfor har Udvalget fundet det hensigtsmæssigt, at der sættes en vis Tid, og det er derfor foreslaaet, at der som Betingelse sættes, at de Paagjældende mindst i otte Uger have gjort Militærtjeneste. — Det fjerde Forslag angaaer et Punkt, der ligeledes blev berørt under Sagens første Behandling, nemlig den Lempelse, der skulde kunne gives Arvefæsterne. Man fandt, at naar en Arvefæster har Ret til at sælge og pantsætte, ere hans Vilkaar saa lige med en Selveiers, at der ikke er Anledning til paa Grund af de Mangler, der endnu ere ved hans Eie-domsret, at give ham nogen særlig Lempelse, hvorimod en Arvefæster, naar han ikke har Ret til at sælge og pantsætte, væsentlig er indskrænket i sin Besiddelse. Han kan f. Ex. ikke optage Laan eller gjøre lignende Dispositioner af egen Magtfuldkommenhed, og man har derfor fundet, at der kunde være Anledning til at give ham den Lempelse, hvorom Tale var. Denne Lempelse har nu Udvalgets Fleertal under Nr. 5 foreslaaet ansat med et andet Beløb end det, der staaer i Lovbuds-kastet. 3 Lovbuds-kastet hedder det nemlig, at Arvefæsteren skal kunne fradrage $\frac{1}{16}$ af sin Arvefæsteafgift, men dette foreslaaer Udvalget forandret til $\frac{1}{16}$. Der er vel efter mit Skjøn Noget, der taler for dette Forslag af Fleertallet, det nemlig, at det blev fastsat saaledes i den forrige Krigsstatlov; men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Lov i det Hele nævnedes $\frac{1}{16}$ paa mange Punkter, hvor den nu er bortfalden; den afdrog $\frac{1}{16}$ ved Prioritetslaan, ved Obligationer, i Udbyttet af Aktier, kort sagt, den havde disse 6 pCt. gennemgaaende. Dette Lovforslag er derimod fra Regjeringens Haand bygget paa, at man skal afgive 3 pCt. af sin Indtægt i Skat, hvor det lader sig gjøre. Nu forekommer det mig personligt, at det vilde være befynderligt, om man